

Folketingets og næsten aktiemajoritetindehaverens godkendelse heraf, men det kan banken jo selv spekulere på. Det er i hvert fald ikke et initiativ, der skal komme herfra.

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Jeg skal ikke forlænge debatten og vil blot sige, at jeg føler mig helt dækket ind af de bemærkninger, hr. Arne Melchior gjorde under korte bemærkninger til hr. Ole Donner.

Hr. Ole Donners fremstilling af GiroBank er helt fuldstændig forvansket. Sandheden er, at vi har en bank, der, for så vidt angår den primære bankdrift, klarer sig ganske fornuftigt. Imidlertid er GiroBank jo en bank, der, som det ganske rigtigt også fremgår af beslutningsforslaget, stadig væk lever meget af betalingsformidling. Det betyder, at banken har store fondsbeholdninger og derfor selvfølgelig er meget påvirket af kursudsving, og det kan i nogle år være positivt på regnskabstallene; i andre år, hvor der er kursfald, er det naturligvis negativt.

Men det, der er interessant, er jo, om der over en årrække er en positiv udvikling i bankens egentlige resultat af den primære bankdrift, og som jeg sagde tidligere i min tale, ser det også for 1994 overordentlig fornuftigt ud.

Hr. Frank Aaen stillede mig det spørgsmål, om det ikke er rigtigt, at der også er andre banker, der har succes i den danske finansielle sektor. Det glæder mig naturligvis, at det ser ud til at være således, at den finansielle sektor som helhed er sund og fremgangsrig, og det er da rigtigt, at der også er andre pengeinstitutter, der er nichepengeinstitutter. Der blev nævnt Lån & Spar Bank fra hr. Frank Aaens side, og det er da sikkert rigtigt, at det er en bank, der er fornuftigt drevet; det skal jeg ikke kunne give karakterer for.

Imidlertid vil jeg gerne sige, at jeg tror, det er fuldstændig rigtigt, som hr. H.P. Clausen i sit indlæg siger, at havde man ikke omdannet GiroBank for ganske få år siden, ville man i dag have stået med en bank, der havde været afviklet, i stedet for en bank, der har mulighed for at udvikle sig, og det er givet, at de store statslige betalingsformidlinger nødvendigvis må give et mindre forretningsområde, fordi der her er tale om det almindelige, sunde princip at spørge, også når staten skal have betalingsformidling, hvem der kan gøre det bedst og billigst.

Vi må vel også tage i betragtning, at også Enhedslistens vælgere er skatteydere og derfor har krav på at få offentlig betalingsformidling

bedst og billigst muligt, og derfor er konkurrencesituationen den for GiroBank, at GiroBank er nødt til at finde andre forretningsområder, hvis den i øvrigt skal have nogen mulighed for overhovedet at overleve.

Så spurgte hr. Frank Aaen: Hvad er regeringens holdning egentlig? Hvorfor er det i det hele taget nødvendigt, at vi ejer aktier i GiroBank? Dertil er mit svar: Jeg synes, det er en god ting, at der også i den danske finansielle sektor er mere end en enkelt model for ejerskab. Regeringen har et positivt syn på privat og offentligt samarbejde. Her er der et konkret eksempel på, at det kan lade sig gøre og det fungerer fornuftigt, og vi har ingen planer om at ændre på den statslige aktieandel på 49 pct., som der som bekendt er indgået et forlig om og lovgivet om, og som er realiteten i dag.

Frank Aaen (EL):

Først skal jeg lige rette en lille fejl. Jeg kom før til at sige, at staten har aktiemajoriteten; jeg skulle have sagt bestemmende indflydelse i GiroBanken.

Men det, jeg ville med spørgsmålet, som jeg ikke synes jeg fik svar på, var at få at vide, hvorfor man har så stor en portion aktier i en bank, der drives som alle andre, hvis man ikke har et særligt mål med det; det forstår jeg sådan set ikke. Hvis der ikke er et særligt mål, som man vil forfølge med at have sådan en stor aktiekapital – og det kan jo ikke bare være, at den skal være en bank ligesom alle andre – synes jeg altså ikke, der er nogen særlig god forklaring på at have bundet penge i en bank.

Jeg kan sige tak til SF for en positiv melding til vores forslag. En lille bitte tak til Fremskridtspartiet, som dog godt kunne se nogle af de problemer, vi peger på. Men til de fleste andre må jeg vel sådan set sige, at det er lidt underligt, så få refleksioner der er over, at GiroBanken jo ikke er nogen kæmpesucces. Faktisk synes jeg, den er det modsatte, for de, der købte aktier i den bank, har altså mistet 1/3 af deres indskud. Kursen er faldet fra 300 til i dag 200, og de får ikke noget udbytte i år. Det er rigtigt, at der i 1994 er overskud på selve bankforretningen, men grunden til, at man har klaret det, er, at man ikke har tab af nævneværdig størrelse på udlån. Men det er jo lige præcis det forhold, man er ved at forandre, fordi GiroBank vil begive sig mere og mere ind på risikable udlån og derfor selvfølgelig også vil få tab, som alle de andre banker har fået det. Det er altså en kortsigtet fordel, som man er ved at sætte over styr.